

היה מביא פרק שני סוטה

יה.

עין משפט
נר מצוה

מז א מ״י פ״י מהל'
 סוטה הל׳ח:
 מזה ב מ״י שם הל׳י:
 ג [מ״י שם פ״ג הל׳ ח
 ופ״ד הל׳ יא]:
 ד [מ״י שם פ״ג הל׳י]
 ופ״ד הל׳ יא:
 מז ה ו ז מ״י שם פ״ד
 הלכה יא:
 מז ח מ״י שם הל׳י:

תוספות שאנץ

על שני דפוסים כדפי
 של ספר תורה שקורין
 קולטיוני בלדע. פסולת
 ומיירא שאין מחבורין יחד
 אבל אם כן מחבורין הספר
 שפיר קרי' לה' חסדי
 אחד. השבט השני שהיה
 תלולה דרך ההתנוקות
 שותין בנבועלי ג' קנטוס
 יב. שני ספירי דגריס
 יב. כי או שפוטפת דגריס
 כעין קליפה ששעושי
 דמכין כמין סל' (6) וטרי
 דומה לשפופרת: **מלא**
 אמן שלא שטיח' ארוסה
 ונשאה על ידי גלגול
 שבערה חזר מגלגל עליו
 ונת על אריוסין ואצ"י
 ולא היה בו קינוי ומאכן
 מפקי' לגלגול שבעון מן
 התורה. ומלאן מדוק' לה'
 (חמ"ט) למלתא אחריית
 מפיק לגלגול שבעה מאמן
 מאיש או אמן מאיש
 אחד: ולא מאמן שתתגשש
 ותסתר לאחר ואחר כך
 יחזירה חז"ל אצ"י לר'
 מאיר אחרת: ומהני על
 בעתה וטמאת בירושה
 דאינה נאסרת על ידי לחזור
 אל אלא א"כ שאכל על
 יד קודשין וכי' כחיב' אל
 יוכל בעלה ארשואן אשר
 שלחו רגז לאחד קודשין
 וינשואין כחיב' בדכתיב
 והלכה והיתה לאיש אחד
 ושנאה אותו: וראית דגריס' לה'
 מאחר שתגשש ותנשא
 אצ"י ול"י דכיון דאין
 האיש מנוקב מעין לוקיה
 משום שלא יוכל ויכל
 קודשין ופוסקין בה אין
 המים בדיקין את אשתו
 ולא קשה הכא משמע
 כיון שהיא גרושה לא
 נאסרה בנות על בעלה
 א"כ יחזירה: ותומה דפי' **דמי**
 (דמ' קט' י"ח) קאמר גבי
 גטוש וכאשר באדתי מן
 אבא כן אדדתי ממך
 דעכש' כדאמר ר' גרשון
 ברוצן ואמאי לא גרשה
 מרדיכי כדאיתא הכא. וי"ל
 משום דגז' מרדיכי עדים
 משהו ירא מרדיכי מן
 וירע הרב לאחשדוש
 וז"ל לא גרשה חז"ל פ"י
 בפי' מנזילה.

(א) חולי צ"ל ולאו שפופרת
ממש קאמר אלא דומה
לשפופרת.

(3) ר"ל ביצמות דף נח דמירי
בהשקאה לארוסה ממש
ונמסה לחופה ולא נבעלה
ע"ש. ועי' בתוס' קדושין כז
ע"ב ד"ה ה"א.

על שני דפין. כדפין של ספר תורה העשויין עמודים: כסב אות
אחת ומחקה. על המים וחזר וכתב אות שלאחריה ומחקה עד שהשלים
 את כולה פסול דכתיב את כל המורה עד שמהא כולה כאחד: **לשמה.**
 בספר לעצמו דכתיב ועשה לה לשמה: **מחקה גמי.** בזכס לשמה

לעצמה שיהא יזכר המחיקה שהיא
לשמה: **השקס** **כתיב** שהוא חלול
כדרך שהמניקות שומין: **שיש עמה**
אלה. דכתיב בחדא מנייהו בשבועת
האלה. ולקמיה מפרש הכי דמי:
משביע **עליך**. בשם ומוזכר שם:
שלא נעמאם. שאת אומר אמת שלא
נעמאם היינו שבועה א' שאין עמה
אלה: **שאם נעמאם יבואו** **בך**. המים
לנבוא בן כו' והיינו אלה: **אמר רבא**
et dicitur quod non est in te

חַלָּה נְחוּדִים קִיִּימָה כֹּרֶ: שְׂבֻעָה וְחֵלֶּלֶת
כֹּחַן וְשִׁנִּיָּהן עַל הָאֵשֶׁה וּקְרָא כְּמִיד
בְּשֻׁבֹתָהּ הָחֵלֶה שֶׁהַשְׂבֻּעָה שֶׁל אֱלֹהִ:
מְשַׁבְּעִי עֵלַיךְ שָׁמַּם נִטְמָאֵת יִצְחָר
בִּין. לְרִאֵכָּה הַשְׁתָּא (א) הֵן שְׂבֻעָת
הָאֵלֶּה שֶׁמְשַׁבְּעִי אֶת הָאֵלֶּה שֶׁמְחֹלֶ:
שְׂבֻעָה לִיכָא. עַל הָאֵשֶׁה וּקְרָא כְּמִיד
וְהַשְׂבִּיעַ אֶת הָאֵשֶׁה: מְשַׁבְּעִי עֵלַיךְ
שָׁלָא נִטְמָאֵת וְאִם נִטְמָאֵת יִצְחָר
בִּין. מְשַׁבְּעִי עֵלַיךְ שִׁיחָא אֲמַת
מֵה שֶׁמֶרַת כְּפִינוּ שָׁלָא נִטְמָאֵת
וְאִם נִטְמָאֵת יִצְחָר בִּין הֵימִין דְּקִימָא
שְׂבֻעָה אֲחָשָׁה שָׁלָא נִטְמָאֵת וְאֵלֶּה
שֶׁמְחֹלֶ: בִּתְנִי' אֲמֵן עַל הָאֵלֶּה
וְכו'. לֶכֶךְ הַזֶּה לְכַפֹּל: אֲרוּסָה
וְנוֹשָׂא. עַל יְדֵי גִלְגּוּל שְׂבֻעָה
הִיא מְגַלְגֵּל עֲלֶיהָ זֹמַת שֶׁל אֲרִיסוֹן
אֶע"פ שָׁלָא הִיא זֹמַת קִינּוּי. וּמִכָּן
לְגִלְגּוּל שְׂבֻעָה מִן הַתּוֹרָה:

שומרת

*כתבה על שני דפי' פסולה ⁶ ספר אחר
 אמר רחמנא ולא שנים ושלשה ספרים *כתב
 אות אחת ומחק אות אחת וכתב אות אחת
 ומחק אות אחת פסולה דכתיב יועשה לה
 הכהן את כל התורה הזאת בעי רבא כתב
 ב' מגילות לשתי סוסות ומחקן לתוך כוס
 אחד מהו *כתיבה לשמה בעינן והאיכא או
 דילמא בעינן נמי מחיקה לשמה ואם תמצא
 לומר *בעינן נמי מחיקה לשמה מחקן בב'
 כוסות וחזר ועירבן מהו מחיקה לשמה בעינן
 והאיכא או דילמא הא לא דידה קא שתיא
 והא לא דידה קא שתיא ואם תמצא לומר
 *הא לא דידה קא שתיא והא לא דידה קא
 שתיא חזר וחלקן מהו יש ברירה או אין
 ברירה *תיקו בעי רבא השקה ⁶ בסיס מהו
 בשפופרת מהו דרך שתיה בכך או אין דרך
 שתיה בכך *תיקו בעי רב אשי נשפכו מהן
 ונשתיירו מהן מהו *תיקו א"ר זירא אמר רב
 ב' שבועות האמורות כסוטה למה אחת
 קודם שנמחקה מגילה ואחת לאחר שנמחקה
 מתקף לה רבא תרווייהו קודם שנמחקה
 מגילה כתיבן אלא אמר רבא אחת שבועה
 שיש עמה אלה ואחת שבועה שאין עמה
 אלה היכי דמי שבועה שיש עמה אלה
 אמר רב עמרם אמר רב משביעני עליך
 שלא נטמאת שאם נטמאת יבואו ביך
 ושבועה לחודה קיימא אלא אמר רבא
 יבואו ביך אמר רב אשי אלה איכא שבועה
 שביעני עליך שלא נטמאת ואם נטמאת
 יא אומרת אמן אמן ⁷ אמן על האלה אמן על
 איש אחר אמן שלא שמיתי ארוסה ונשואה
 ושומרת

פסולה מיתבי כחצה על שני דפין והניח בשני טיפין פסולה
הא' אחד כשירה ראוי לשייטין קא אמר אלהא דשני דפין
דקאמר שמואל צנחטין זה מזה קאמר שאין מעורין להכי מפרש
נמי הכא שני דפין שאינ מעורין ופירש ר"י דה דאמר נמי צ"י ראוי

פסולו⁶ ספר אחד
ושלשה ספרים יכתב
אחת וכתב אות אחת
ה דכתיב יועשה לה
הזאת בעי רבא כתב
ת ומחקן לתוך כוס
ממה בעינן והאיכא או
ה לשמה ואם תמצא
קה לשמה מחקן בב'
מחיקה לשמה בעינן
לאו דידה קא שתיא
גיא ואם תמצא לומר
גיא והא לאו דידה קא
יש ברירה או אין
השקה⁷ בסבי מהו
חיה בכך או אין דרך
רב אשי נשפכו מהן
קו א"ר זירא אמר רב
בסוטה למה אחת
אחת לאחר שנמחקה
ייהו קודם שנמחקה
ר רבא אחת שבועה
שבועה שאין עמה
נה שיש עמה אלה
רב משיבני עליך
נטמאת יבואו ביד
מא אלא אמר רבא
י אלה איכא שבועה
נטמאת ואם נטמאת
מן על האלה אמן על
מיתא ורסוה ונשוואה
ושומרת

דף ק"ה. שתי נשים שלקחו קניינן בעירוב או שנתנו דמי קניינן כדו מתחילה דמי כל אחת לא אמרי' זו מתכפרת במה שנקח מדמי' ^גא"י איפכא^א דלמרי' ברירה ואע"ג דחיי ליה התם כשהטנו מיהו הוכרח מתחילה לשאר ברירות וכן כפי' הוציאו לו (יומא דף ק"ה). דמייתי ומוסיק משום תערובות דמי חטאת שמתה בעליה וקא פריך ונברור הויא דהלוקח יין מזין הכותים מסיק מדעתו איז אלמא דמדמי ברירה להוכיח מעיקרא א"כ כפי' מאז קא בעיקש כיון שהוציא להאשונה הוה לתוך הכיס או שאמר שפרטה בים או דהקטל כיון שהוציא להאשונה ברירה כי האי גוונא דלמחר שפרטה ראשונה הוצרך הדבר שפרטה י"ח לן התם במאי פליגי ומהא נמי ליכא למפשט דמייתי בזכורות כן ר"א אומר תירוס ותירקב שאני אומר היא סאה שעלתה היא בדבינן דמדאורייתא חד בתרי בטל וריב"א הקשה כפי' הוציאו לו נזיר שהפסד מעות ואמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי ואלו לשלמי נקומות^א כמכלל דמי חטאת וכו' ודוקא כפי' האי גוונא שרי אבל דלכו הוו דמי חטאת לא אמרי' מיהו מכלי היה הוה מנז' רבא כל התערובות שבעולם יתחור ויחלוק משום ברירה ועוד אטמאי לא נן מנא דאין ברירה דבבר נח וצפרק התערובות (ובסיני דף ק"ה). מייתי ליה יאה דהכא קא מבעיא ליה מי אמרינן לא קפיד קרא אלמא אמחיקה מן ר כל חדא שמיא מים דלאו ידיה לאו מחיקה נכרת היא חזר וחלקן מיהא או דילמא אין ברירה כלומר ברירת מים בשעת מחיקה צעינן בטבל הכתב ולא תלי מילתא אלמא במחיקה לתוך מים המבוררין לצרכה דטעורה היא: **בפי' רבא** השקה בסיב בזהו. ליכא למיפשט מהא מלה לא ינא אלמא אין דרך אפילו בפקד דהתם מפסוקי הקיבז מהא **היא אומרת אמן. אמן.** שכלי דמסקת שצוועת (דף ק"ה ט:). כל דף ק"ה. אמן יש צו קבלה יש צו שבועה ויש צו האמנת דברים: מעכשיו אלמא המים פקודים בה לכשתטמא המים בודקין אותה למפרע:

שומרת

תורה אור השלם

1. או איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והעמיד את
האשה לפני יי ועשה לה
הבהן את כל התורה
הזאת: במדבר ה ל

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה מסניעמי
וכו' שבועה של אלה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א [רש"י ד"ה שלא נטמאת
 וכו' שזועה שאין עמה.
 מלת שאין נמחק ונ"ב שיש
 כנ"ל. רש"ל:]

מוסף רע"י

על מה היא אומרת
אמן אמן. מרי וימני
לרבות כל הני (יבמות נח).
אמן על האלה. ירכך
טופלת וגו', אמן על
השבורה. שהיא משביעה
הכהן ואומר משביעני עליך
שלא נטמאת, כדכתיב
והשביע אותה (קדושין
כז.).